

พระธรรมดาเนียล - ตอนที่หนึ่งร้อยห้า

การปฏิเสศชาวประเสริฐอย่างต่อเนื่องเป็นลำดับ:

จากการประสูติของพระคริสต์ถึงการเอาหินขว้างสเทเฟน

Jeff Pippenger

2024-02-29

ในบทความที่แล้ว เราได้สังเกตว่าพระวิญญาณแห่งการดลใจได้ระบุว่า พวกยิวได้ “ผนึกการปฏิเสศ” ชาวประเสริฐของตนไว้ที่กางเขน และต่อมาได้ยืนยันการปฏิเสศนั้นอีกครั้งหนึ่งในการเอาหินขว้างสเทเฟน เรื่องนี้จะนำไปได้อย่างไร? แน่นนอนว่า

การปฏิเสศชาวประเสริฐโดยพวกยิวผู้ชอบโต้เถียงในประวัติศาสตร์ช่วงนั้นได้ดำเนินไปอย่างค่อยเป็นค่อยไป พวกเขาได้ถูกข้ามผ่านไปแล้วตั้งแต่เมื่อพระองค์ประสูติ การประสูติของพระคริสต์จนถึงการเอาหินขว้างสเทเฟน แสดงให้เห็นถึงการปฏิเสศชาวประเสริฐอย่างต่อเนื่องเป็นลำดับชั้น

“มนุษย์หาได้รู้ไม่ แต่ข้าพเจ้าสารนั้นทำให้สวรรค์เต็มไปด้วยความชื่นบาน
เหล่าสิ่งบริสุทธิ์จากโลกแห่งความสว่างถูกดึงดูดลงมายังโลกด้วยความสนใจที่ลึกซึ้งและอ่อนโยนยิ่งขึ้น
โลกทั้งสิ้นสว่างไสวขึ้นด้วยการประทับอยู่ของพระองค์
เหนือเนินเขาแห่งเบธเลเฮมมีหมู่ทูตสวรรค์นับไม่ถ้วนชุมนุมกันอยู่
พวกเขารอสัญญาณเพื่อประกาศข่าวแห่งความยินดีแก่ชาวโลก
หากบรรดาผู้นำในอิสราเอลได้สัตย์ซื่อต่อความไว้วางใจที่ได้รับ
พวกเขาก็คงได้มีส่วนร่วมในความชื่นชมยินดีแห่งการประกาศการประสูติของพระเยซู
แต่บัดนี้พวกเขาถูกละเลยไป” The Desire of Ages, 47.

ตั้งแต่การประสูติของพระเยซูจนถึงการตายของสเทเฟน

การปฏิเสศพระกิตติคุณอย่างค่อยเป็นค่อยไปโดยอิสราเอลสมัยโบราณได้รับการแสดงให้เห็นอย่างชัดเจน การยอมรับว่าการที่พวกยิวปฏิเสศพระคริสต์นั้นเป็นไปอย่างต่อเนื่องเป็นลำดับ ทำให้สามารถระบุถึง “การผนึกการปฏิเสศของพวกเขา” ได้ ทั้งที่กางเขน ซึ่งมานในพระวิหารถูกฉีกขาด และที่การตายของสเทเฟน การฉีกขาดของมานเป็นสัญลักษณ์ว่าพวกเขามิได้เป็นประชากรแห่งพันธสัญญาของพระเจ้าอีกต่อไป และเมื่อสเทเฟนถูกเอาหินขว้าง สเทเฟนเห็นพระเยซูทรงยืนอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า ซึ่งในพระธรรมดาเนียล บทที่สิบสอง ข้อหนึ่ง เป็นสัญลักษณ์ของการสิ้นสุดเวลาแห่งพระกรุณา การทำลายกรุงเยรูซาเล็มก็เป็นสัญลักษณ์ของการสิ้นสุดเวลาแห่งพระกรุณาเช่นกัน

“การตอบสนองแห่งการลงทัณฑ์ที่จะมาถึงกรุงเยรูซาเล็มนั้นอาจถูกหน่วงเวลาออกไปได้เพียงชั่วระยะสั้นเท่านั้น; และเมื่อสายพระเนตรของพระคริสต์ทอดไปยังนครที่ถูกกำหนดไว้เพื่อความพินาสนั้น พระองค์มิได้ทอดพระเนตรเห็นเพียงความพินาศของนครนั้นเท่านั้น แต่ทรงเห็นความพินาศของโลกหนึ่งด้วย พระองค์ทรงเห็นว่า เช่นเดียวกับที่กรุงเยรูซาเล็มถูกปล่อยให้ถึงแก่ความพินาศ ฉะนั้นใด โลกก็จะถูกปล่อยให้ถึงวาระอวสานของตนฉนั้น
พระองค์ทรงเห็นการลงทัณฑ์ที่จะตกแก่บรรดาปราชัยของพระเจ้า เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ได้เกิดขึ้นในการทำลายกรุงเยรูซาเล็มนั้น จะเกิดซ้ำอีกในวันยิ่งใหญ่และน่าสะพรึงกลัวแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า แต่ในลักษณะที่น่าสะพรึงกลัวยิ่งกว่าเดิม” Review and Herald, December 7, 1897.

เป็นเพียงพระเมตตาของพระเจ้าเท่านั้นที่ทรงป้องกันมิให้กรุงเยรูซาเล็มถูกทำลายลง ณ กางเขน

“ในการที่พวกยิวตรึงพระคริสต์ไว้บนกางเขนนั้น ได้รวมเอาความพินาศของกรุงเยรูซาเล็มไว้ด้วย โลहितที่หลังลงบนคัลวารีเป็นภาระหนักที่จุดพวกเขาลงสู่ความพินาศทั้งสำหรับโลกนี้และโลกที่จะมาถึง นั่นใดก็ฉันนั้น ในวันสุดท้ายอันยิ่งใหญ่ เมื่อการพิพากษาจะตกลงเหนือบรรดาผู้ที่ปฏิเสธพระคุณของพระเจ้า พระคริสต์ ศิลาที่ทำให้เขาสะดุดนั้น จะทรงปรากฏแก่พวกเขาเหมือนภูเขาแห่งการแก้แค้น สง่าราศีแห่งพระพักตร์ของพระองค์ ซึ่งสำหรับคนชอบธรรมนั้นเป็นชีวิต จะเป็นไฟเผาผลาญสำหรับคนอธรรม เพราะความรักที่ถูกปฏิเสธ พระคุณที่ถูกดูหมิ่น คนบาปจึงจะถูกทำลาย” The Desire of Ages, 600.

เป็นเพียงพระเมตตาของพระเจ้าเท่านั้นที่ยังทรงยับยั้งมิให้นำความพินาศมาสู่กรุงเยรูซาเล็มในเวลาที่กางเขนนั้น เกิดขึ้น

“เป็นเวลาเกือบสี่สิบปีภายหลังจากที่ความพินาศของกรุงเยรูซาเล็มได้ถูกประกาศโดยพระคริสต์เอง องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงชะลอการพิพากษาของพระองค์เหนือเมืองนั้นและเหนือชนชาตินั้นไว้ ความอดกลั้นพระทัยของพระเจ้าที่มีต่อบรรดาผู้ปฏิเสธข่าวประเสริฐของพระองค์และบรรดาผู้สังหารพระบุตรของพระองค์นั้น นน้าวัจฉลรัยยิ่ง” The Great Controversy, 27.

ในเวลาที่พระองค์ทรงชำระพระวิหารครั้งสุดท้าย พระเยซูได้ทรงประกาศคำเตือนให้หนีออกจากกรุงเยรูซาเล็ม เมื่อบรรดาผู้ติดตามของพระองค์เห็นสิ่งอันน่าสะอิดสะเอียนแห่งความร้างเปล่า ซึ่งดาเนียลผู้พยากรณ์ได้กล่าวไว้ ปรากฏขึ้น ครั้งแรกที่พระองค์ทรงชำระพระวิหารนั้น พระองค์ได้ตรัสว่าพวกยิวได้กระทำให้พระนิเวศของพระบิดาของพระองค์เป็นถ้าโจร แต่ในครั้งสุดท้ายพระองค์ตรัสว่า “เรือนของพวกท่าน” ถูกปล่อยไว้แก่พวกท่านให้ร้างเปล่าแล้ว แม้กระทั่งก่อนเหตุการณ์กางเขน ซึ่งกำลังจะเกิดขึ้นในไม่ช้า พระวิหารซึ่งมันจะต้องขาดออกในเวลาที่ยังถูกตรึงกางเขนนั้น ก็ได้ถูกระบุไว้แล้วว่าเป็นเรือนของพวกยิว มิใช่พระนิเวศของพระเจ้า ชีสเตอร์ไวท์กล่าวถึงเวลาที่พระคริสต์ทรงประกาศถ้อยคำนั้น และเมื่อคำพยานของนางดำเนินต่อไป นางก็กล่าวถึงพระเมตตาที่ยืดออกไปอีกสี่สิบปีด้วย

พระดำรัสของพระคริสต์ที่ตรัสแก่พวกปุโรหิตและพวกผู้ครอบครองว่า “ดูเถิด เรือนของท่านถูกละทิ้งไว้แก่ท่านให้รกร้าง” (มัทธิว 23:38) ได้ทำให้ใจของเขาทั้งหลายหวาดสะพรึง เขาทั้งหลายแสสร้งทำเป็นไม่ใส่ใจ แต่คำภาษาก็ยังคงผุดขึ้นในความคิดของเขาอยู่เสมอถึงความหมายของพระดำรัสเหล่านี้ กัยอันมองไม่เห็นประหนึ่งกำลังคุกคามเขาอยู่ เป็นไปได้หรือไม่ว่าพระวิหารอันโอ้อ่าสง่างาม ซึ่งเป็นสง่าราศีของชนชาตินั้น ในไม่ช้าจะกลายเป็นกองซากปรักหักพัง?...

“พระคริสต์ได้ประทานหมายสำคัญแก่เหล่าสาวกของพระองค์เกี่ยวกับความพินาศซึ่งจะมาถึงกรุงเยรูซาเล็ม และพระองค์ได้ตรัสบอกพวกเขาถึงวิธีหลีกเลี่ยงว่า ‘เมื่อท่านทั้งหลายเห็นกรุงเยรูซาเล็มถูกกองทัพทั้งหลายล้อมไว้ เมื่อนั้นจงรู้เถิดว่าความรกร้างพินาศของเมืองนั้นใกล้เข้ามาแล้ว คราวนั้นให้คนทั้งหลายซึ่งอยู่ในแคว้นยูเดียหนีไปยังภูเขา และให้คนทั้งหลายซึ่งอยู่ในท่ามกลางเมืองออกไปเสีย และอย่าให้คนทั้งหลายซึ่งอยู่ตามชนบทเข้าไปในเมืองนั้น เพราะว่าวันเหล่านั้นเป็นวันแห่งการแก้แค้น เพื่อสารพัดสิ่งซึ่งได้เขียนไว้ นั้นจะสำเร็จ’ คำเตือนนี้ได้ประทานไว้เพื่อให้เชื่อฟังในอีกสี่สิบปีต่อมา เมื่อถึงคราวการทำลายกรุงเยรูซาเล็ม คริสเตียนทั้งหลายได้เชื่อฟังคำเตือนนั้น และไม่มีคริสเตียนแม้แต่คนเดียวพินาศในการล่มสลายของเมืองนั้น” The Desire of Ages, 628, 630.

พระคริสต์ทรงถูกตรึงกางเขนในปี ค.ศ. 31 และเกือบสี่สิบปีต่อมา ในปี ค.ศ. 70 กรุงเยรูซาเล็มก็ถูกทำลายหลังจากการล้อมเป็นเวลาสามปีครึ่ง เยรูซาเล็มจะถูกทำลายที่กางเขนในปี ค.ศ. 31

ได้อย่างไร ในเมื่อยังมีเวลาแห่งการทดลองอีกสามปีครึ่งซึ่งระบุไว้ว่าเป็นเจ็ดสิบสี่ปีในพระธรรมดาเนียล บทที่เก้า ข้อที่ยี่สิบสี่? ความไม่สอดคล้องที่ดูประหนึ่งเช่นนี้จะคลี่คลายได้อย่างไร? คำอธิบายที่ง่ายที่สุดก็คือ เพียงรับรู้ข้อเท็จจริงว่า เมื่อกล่าวถึงการสิ้นสุดของเวลาแห่งการทดลองซึ่งเป็นภาพแทนโดยเจ็ดสิบสี่ปีนั้น จะต้องเข้าใจว่าเป็นการสิ้นสุดแห่งการทดลองอย่างค่อยเป็นค่อยไป เรื่องนี้เป็นจริง แต่ก็ทำให้ความจำเพาะเจาะจงในเชิงพยากรณ์เมื่อประยุกต์ใช้จุดหมายสำคัญของประวัติศาสตร์นั้นสูญหายไป ข้าพเจ้าจะพยายามอธิบาย】 【.

หากวันเพ็ญเทศกาลอีสเตอร์เป็นสัญลักษณ์ของกฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงอันเป็นเวลาทีฟูงแกะอีกคอกหนึ่งในบาบิโลนถูกเรียกให้ออกมา เหตุใดชาวประเสริฐจึงไปถึงคนต่างชาติหลังจากวันเพ็ญเทศกาลอีสเตอร์แล้วสามปีครึ่ง? การสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์หรือการตายของสเทเฟนเป็นสัญลักษณ์ของการสิ้นสุดเวลาแห่งพระกรุณาสำหรับอิสราเอลโบราณหรือ? หากแอ็ดเวนติสม์แบบเลาตีเซียเล็กเป็นคริสต์จักร ณ เวลาของกฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึง การทำลายพระวิหารในปี ค.ศ. 70 เป็นสัญลักษณ์ของอาสนวิหารแห่งพระวิหารของแอ็ดเวนติสม์แบบเลาตีเซีย ณ เวลาของกฎหมายวันอาทิตย์หรือ? สิ่งนี้อาจดูประหนึ่งเป็นความไม่สอดคล้องกันนั้น ย่อมได้รับการคลี่คลายด้วยการประยุกต์ใช้หลัก "บรรทัดซ้อนบรรทัด" และเมื่อมีการใช้หลักการนั้น คำพยานของหลักหมายต่าง ๆ ที่เรากำลังระบุนั้นก็จะปรากฏชัดเจนและกระชับอย่างยิ่ง.

สี่ปีครึ่งซึ่งพระคริสต์ทรงยืนยันพันธสัญญานั้นถูกแบ่งออกเป็นสองช่วงเท่า ๆ กัน ช่วงละสามปีครึ่ง สามปีครึ่งแรกเริ่มต้นที่บัพติศมาของพระคริสต์และสิ้นสุดลงด้วยการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ บัพติศมาเป็นสัญลักษณ์แห่งการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ ดังนั้น การเริ่มต้นของช่วงเวลาสามปีครึ่งนั้นจึงตรงกันกับการสิ้นสุดของมัน ในช่วงเวลานั้น พระคริสต์ทรงเสนอข่าวประเสริฐแก่พวกยิวโดยเฉพาะ การสิ้นสุดของสามปีครึ่งนั้นเป็นจุดเริ่มต้นของสามปีครึ่งถัดมา การเริ่มต้นของช่วงที่สองซึ่งมีระยะเวลาสามปีครึ่งเริ่มด้วยการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ และสิ้นสุดลงด้วยการตายของสเทเฟน ในช่วงเวลานั้น พวกเขาสามารถได้นำเสนอข่าวประเสริฐแก่พวกยิวโดยเฉพาะ ช่วงเวลาทั้งสองนั้น ซึ่งเป็นแนวคำพยากรณ์ที่แยกจากกัน จะต้องถูกนำมารวมเข้าด้วยกัน "บรรทัดต่อบรรทัด" ทั้งจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดต่างมีลักษณะเฉพาะของอัลฟาและโอเมกา เพราะประวัติศาสตร์แห่งการเริ่มต้นและการสิ้นสุดนั้นเป็นสิ่งเดียวกัน ทั้งสองช่วงระยะเวลาที่มีระยะเท่ากันทุกประการ และงานที่ดำเนินการในแต่ละช่วงเวลาก็เหมือนกันทุกประการ พระคริสต์ผู้ทรงเป็นทั้งเบื้องต้นและเบื้องปลาย ก็ทรงเป็นพระผู้สร้างสรรพสิ่งทั้งปวงด้วย และในแก่นนั้นพระองค์ทรงเป็นพระผู้สร้างแห่งความจริง คำภาษาฮีบรูสำหรับคำว่า "ความจริง" ถูกสร้างขึ้นจากอักษรฮีบรูสามตัว โดยนำอักษรตัวแรก ตามด้วยอักษรตัวที่สิบสาม และตามด้วยอักษรตัวสุดท้ายของอักษรฮีบรู มารวมกันเป็นคำภาษาฮีบรูที่แปลว่า "ความจริง"

ทั้งสองช่วงเวลาแห่งสามปีครึ่งต่างมีพระคริสต์เป็นทั้งเบื้องต้นและเบื้องปลาย เพราะพระคริสต์ทรงอยู่ ณ จุดเริ่มต้นของช่วงแรกในการรับบัพติศมาของพระองค์ และทรงอยู่ ณ จุดสิ้นสุดด้วยการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ในช่วงแรกนั้นด้วย และพระคริสต์ทรงอยู่ในการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ ณ จุดเริ่มต้นของช่วงที่สอง และทรงประทับยืนอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า ณ จุดสิ้นสุดของช่วงที่สอง เลขสิบสามเป็นสัญลักษณ์ของการกบฏ และในทั้งสองช่วงเวลา ไม่ว่าชาวประเสริฐจะได้รับการประกาศโดยพระคริสต์ด้วยพระองค์เอง หรือในช่วงที่สองโดยเหล่าสาวกของพระองค์ พวกยิวที่ขอบใต้เงียงก็ได้กบฏต่อสารแห่งข่าวประเสริฐนั้น

ทั้งสองช่วงเวลามีระยะเวลาเท่ากัน มีลักษณะเฉพาะแห่งอัลฟาและโอเมกา และระบุข่าวประเสริฐสารเดียวกัน ช่วงเวลาทั้งสองนั้นจะต้องถูกนำมาประกอบเข้าด้วยกัน “บรรทัดต่อบรรทัด” ระเบียบวิธีแห่ง “บรรทัดต่อบรรทัด” นั้น คือระเบียบวิธีแห่งการทดสอบของฝนชุกปลายฤดู เป็นระเบียบวิธีแห่งวาระสุดท้าย และความจริงทั้งหลายซึ่งถูกชี้ให้เห็นและสถาปนาขึ้นโดยระเบียบวิธีนั้นในวาระสุดท้าย ก็คือสิ่งที่ชำระล้างหรือชำระให้บริสุทธิ์บรรดาบุตรของเลวีในระหว่างการประทับตราของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน

พระองค์จะทรงสอนความรู้แก่ผู้ใด? และจะทรงโปรดให้ผู้ใดเข้าใจคำสอน? คือผู้ที่หยามมาแล้ว และถูกพรากจากอกนมแล้ว เพราะบัญญัติต้องซ่อนบนบัญญัติ บัญญัติซ่อนบนบัญญัติ บรรทัดซ่อนบนบรรทัด บรรทัดซ่อนบนบรรทัด ที่นี้นิดหน่อย และที่นั่นนิดหน่อย เพราะพระองค์จะตรัสแก่ชนชาตินี้ด้วยริมฝีปากที่ตะกุกตะกัก และด้วยภาษาอื่น พระองค์ผู้ได้ตรัสกับเขาว่า “นี่แหละเป็นการพักสงบ ซึ่งด้วยสิ่งนี้ท่านทั้งหลายจะให้ผู้เหน็ดเหนื่อยได้พักสงบ และนี่แหละเป็นความสดชื่น” ถึงกระนั้นเขาทั้งหลายก็มีได้ยอมฟัง แต่พระวาระของพระยาห์เวห์กลับเป็นแก่เขาว่า บัญญัติซ่อนบนบัญญัติ บัญญัติซ่อนบนบัญญัติ บรรทัดซ่อนบนบรรทัด บรรทัดซ่อนบนบรรทัด ที่นี้นิดหน่อย และที่นั่นนิดหน่อย เพื่อให้เขาทั้งหลายเดินไป และหายหลังล้มลง และแตกหัก และติดบ่วง และถูกจับไป อีสยาห์ 28:9-13

ข้อพระคัมภีร์ถัดไปในพระธรรมอิสยาห์กล่าวถึงบรรดาคนช่างเยาะเย้ยที่ปกครองประชาชนแห่งกรุงเยรูซาเล็ม สำหรับคนช่างเยาะเย้ยเหล่านั้น “การพักผ่อนและการสดชื่น” (ฝนชุกปลายฤดู) ซึ่งพวกเขาปฏิบัติจะ “ฟัง” นั้นเอง คือสิ่งที่ทำให้พวกเขา “ไป และล้มถอยหลัง และถูกหัก และติดบ่วง และถูกจับ” การทดสอบนั้น ได้ถูกเสนอแก่พวกเขาจากสันออีกภาษาหนึ่ง เพราะเอลียาห์ ยอห์นผู้ให้บัพติศมา และวิลเลียม มิลเลอร์ มิได้ผ่านการฝึกฝนในสำนักเทววิทยาแห่งประวัติศาสตร์ของตนตามลำดับ ข่าวสารฝนชุกปลายฤดูที่ทดสอบลาวติเซียแห่งแอ็ดเวนติส คือข่าวสารที่เกิดขึ้นจากการประยุกต์ใช้ “บรรทัดซ่อนบรรทัด”

เมื่อสามปีครึ่งแรกของสัปดาห์ซึ่งพระคริสต์ทรงยืนยันพันธสัญญาอุกวางทับลงบนสามปีครึ่งหลัง เราจะพบแสงสว่างเชิงพยากรณ์ที่ทำให้ความไม่สอดคล้องกันใด ๆ ซึ่งอาจเกิดขึ้นในจิตใจของผู้ใฝ่ถามนั้นกระจ่างชัด สัปดาห์นั้นคือเวลาที่ทูตแห่งพันธสัญญาจะทรงยืนยันพันธสัญญา และพันธสัญญาตามพระคัมภีร์จะต้องได้รับการยืนยันด้วยโลหิต การรับบัพติศมาและการถูกตรึงกางเขนของพระคริสต์ และการเอาหินขว้างสเทเฟน ล้วนชี้ถึงโลหิต ทั้งสองเส้นต่างเป็นตัวแทนของโลหิตแห่งพันธสัญญา และเส้นเหล่านั้นกำลังยืนยันพันธสัญญา

เมื่อถูกนำมารวมกันแบบ “บรรทัดซ่อนบรรทัด” บัพติศมาและการตรึงกางเขนเป็นจุดหมายแรก และการตรึงกางเขนกับการขว้างสเทเฟนด้วยก้อนหินเป็นจุดหมายสุดท้าย เมื่อถูกนำมารวมเข้าเป็นเส้นเดียว เราพบว่ากางเขนและมีคาเอลทรงลุกขึ้นยืน ณ การตายของสเทเฟน เป็นพยานสองคนแห่งการที่ยิวประกาศปฏิเสศข่าวประเสริฐของตน การตายของพระคริสต์ ก็เป็นการตายของสเทเฟนสาวกของพระองค์ด้วย ซึ่งคือปีศาจเมื่อเส้นทั้งสองถูกรวมเข้าด้วยกัน สามวันต่อมา พระคริสต์ทรงเป็นขึ้นจากตายในฐานะเครื่องถวายผลแรก!

แต่บัดนี้ พระคริสต์ได้ทรงเป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว และได้ทรงเป็นผลแรกแห่งบรรดาผู้ที่ล่วงหลับไป 1 โครินธ์ 15:20

ระหว่างเทศกาลปัสกากับเทศกาลผลแรกในวันที่สามนั้น เป็นจุดเริ่มต้นของเทศกาลขนมปังไร้เชื้อ ขนมปังไร้เชื่อนั้นไม่ “ขึ้นฟู” และพระคริสต์ก็มีได้ทรงฟื้นขึ้นในวันที่สอง แต่ทรงฟื้นขึ้นในวันที่สาม พระคริสต์และสเทเฟนตายร่วมกันในการประยุกต์ใช้แบบ “บรรทัดซ่อนบรรทัด”

แต่สเทเฟนได้รับการฟื้นคืนชีพภายหลังพระคริสต์ เพราะในการฟื้นคืนชีพของผลแรกนั้นมีลำดับอยู่

แต่ทุกคนจะเป็นขึ้นมาตามลำดับของตน คือพระคริสต์ทรงเป็นผลแรก

แล้วภายหลังคือบรรดาผู้ที่เป็นของพระคริสต์เมื่อพระองค์เสด็จมา 1 โครินธ์ 15:22

เทศกาลในฤดูใบไม้ผลิไม่อาจแยกออกจากกันได้ เพราะเทศกาลเหล่านั้นมีความสัมพันธ์โดยตรงต่อกัน ในความหมายนี้ วันเพ็ญเทศกาลอีสเตอร์เป็นภาพแทนของกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึงในไม่ช้า เมื่อจะมีการหลังพระวิญญาณบริสุทธิ์ซ้ำอีกครั้ง และแล้วเสียงที่สองแห่งพระธรรมวิวรณ์ บทที่สิบแปด จะเรียกบรรดาผู้ที่ในปัจจุบันยังไม่รู้จักชาวประเสริฐให้ออกมาจากบาบิโลน คำว่า "บาบิโลน" มีรากฐานมาจากคำว่า "บาเบล" ซึ่งหมายถึงความสับสน เพราะในการล่มสลายของบาเบลนั้น พระเจ้าได้ทรงกระทำให้ภาษาทั้งหลายสับสน และที่วันเพ็ญเทศกาลอีสเตอร์ พระองค์ทรงย้อนกลับความสับสนของภาษา เพื่อจะนำชาวประเสริฐไปสู่โลก ฉะนั้น วันเพ็ญเทศกาลอีสเตอร์กับกฎหมายวันอาทิตย์จึงสอดคล้องกัน

ในวันเพ็ญเทศกาลอีสเตอร์ ของประทานแห่งภาษาได้ทรงประทานแก่เหล่าสาวก

แต่ข่าวสารของพวกเขาในเวลานั้นยังคงจำกัดอยู่เฉพาะพวกยิวเท่านั้น เมื่อแนวทั้งสองถูกนำมารวมกัน

เพ็ญเทศกาลอีสเตอร์จึงเกิดขึ้นในปี ค.ศ. 34 เมื่อสเทเฟนถูกเอาหินขว้างจนตาย

และจากนั้นชาวประเสริฐก็ถูกนำไปยังผู้ที่ในขณะนั้นยังไม่รู้จักชาวประเสริฐ

สเทเฟนเป็นภาพแทนของบรรดาผู้ที่จะเป็นขึ้นจากตาย "เมื่อพระองค์เสด็จมา" แต่ได้ตายร่วมกับพระองค์แล้ว เครื่องบูชาผลแรกสุดเป็นเครื่องหมายแห่งการเป็นขึ้นจากตายของพระคริสต์ในวันที่สาม และยังเป็นเครื่องหมายแห่งการเริ่มต้นเทศกาลสัปดาห์ด้วย ซึ่งก็คือเทศกาลเพ็ญเทศกาลอีสเตอร์ และซึ่งเป็นการระลึกถึงการประทานพระบัญญัติสิบประการ ณ ภูเขาซีนาย!

วันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 สอดคล้องกับกางเขน เพราะท่ามกลางหลักฐานอื่น ๆ นั้น ซีสเตอร์ไวท์ได้จัดให้ ความผิดหวังของเหล่าสาวกภายหลังกางเขนสอดคล้องกับความผิดหวังที่ตามมาภายหลังวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ทั้งกางเขนและวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844

ต่างเป็นภาพล่วงหน้าของกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึงในไม่ช้า

วันเพ็ญเทศกาลอีสเตอร์ก็เป็นแบบอย่างของกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึงในไม่ช้าเช่นกัน

แต่วันเพ็ญเทศกาลอีสเตอร์มาถึงหลังจากกางเขนห้าสิบสองวัน กางเขนซึ่งถูกเป็นแบบโดยปีศาจ

เปิดฉากเทศกาลต่อเนื่องชุดหนึ่งซึ่งระลึกถึงวิถีโบราณของอิสราเอลในสมัยโบราณ

ตั้งแต่คืนที่หูดแห่งความตายผ่านข้ามอียิปต์ ไปจนถึงการประทานพระราชบัญญัติ แม้เทศกาลต่าง ๆ

จะมีลักษณะเฉพาะของตนเอง แต่ก็เชื่อมโยงกันอย่างแยกออกจากกันมิได้ เพราะฉะนั้น การนำระยะเวลาครบถ้วนห้าสิบสองวันตั้งแต่ปีศาจจนถึงวันเพ็ญเทศกาลอีสเตอร์มาใช้เป็นหมุดหมายเดียวจึงเป็นสิ่งที่ถูกต้องแม่นยำ

ด้วยเหตุนี้ กางเขน การตายของสเทเฟน และวันเพ็ญเทศกาลอีสเตอร์

ล้วนเป็นภาพล่วงหน้าของกฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า

เมื่อการพิพากษาเชิงบังคับคดีแบบก้าวหน้าต่อบาบิโลนสมัยใหม่เริ่มต้นขึ้น ขณะที่สุรเสียงที่สองแห่งวิวรณ์

บทที่สิบแปด เริ่มร้องเรียกฝูงแกะอื่นของพระเจ้าให้ออกมาจากบาบิโลน ณ หมุดหมายแห่งนั้น

การพิพากษาเชิงบังคับคดีเหนือเยรูซาเล็มได้มาถึงแล้ว

แม้พระเจ้าจะทรงเลื่อนการทำลายพระวิหารและนครนั้นออกไปจริง ๆ

ด้วยพระเมตตาของพระองค์เกือบสี่สิบปีหลังจากกางเขน จนถึงปี ค.ศ. 70 การทำลายเยรูซาเล็มในสมัยโบราณ

เป็นภาพแทนของการเริ่มต้นการพิพากษาเชิงบังคับคดีแบบก้าวหน้าซึ่งเริ่มขึ้นในสหรัฐอเมริกา เมื่อ

"การละทิ้งความเชื่อของชาติ ตามมาด้วยความพินาศของชาติ"

ความจริงได้รับการสถาปนาไว้บนคำพยานของคนสองคน
และในสองแนวของช่วงเวลาสามปีครึ่งซึ่งพระคริสต์ทรงยืนยันพันธสัญญา
เรพบพยานสองคนของการตายและการฟื้นคืนชีวิต
ซึ่งสัมพันธ์กับประวัติศาสตร์ที่ระบุถึงกฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า
กฎหมายวันอาทิตย์นั้นในวิวรณ์ บทที่สิบเอ็ด ถูกระบุว่า "ชีวโม่งแห่งแผ่นดินไหวครั้งใหญ่" และ "ชีวโม่ง"
นั้นเชื่อมโยงโดยตรงกับพยานสองคนที่ได้ให้คำพยานเป็นเวลาสามปีครึ่ง
คำพยานของพวกเขาสิ้นสุดลงด้วยการตายและการฟื้นคืนชีวิตของพวกเขา

คำพยานของพวกเขาตลอดระยะเวลาสามปีครึ่ง ซึ่งตามมาด้วยความตายและการเป็นขึ้นจากความตายนั้น
ได้ถูกสำแดงไว้โดยความตายและการเป็นขึ้นจากความตายของทั้งพระเยซูและสเทเฟน เพราะว่า
"บรรทัดซ้อนบรรทัด" สเทเฟนถูกสำแดงว่าเป็นผู้ฟื้นขึ้นพร้อมกับพระคริสต์ ในเทศกาลผลแรกนั้น
มีการถวายเครื่องบูชาหลักอยู่สองประการ

สิ่งหนึ่งคือลูกแกะที่ปราศจากตำหนิ และอีกสิ่งหนึ่งคือเครื่องบูชาจากข้าวบาร์เลย์
ข้าวบาร์เลย์นั้นเป็นสัญลักษณ์แทนพืชผลที่จะติดตามมา และลูกแกะนั้นเป็นสัญลักษณ์แทนพระคริสต์
พระคริสต์ทรงเป็นขึ้นจากความตายในวันที่สาม และสเทเฟนเป็นตัวแทนของบรรดาผู้ที่ติดตามมา
และข้าวบาร์เลย์เป็นสัญลักษณ์แทนพืชผลที่จะติดตามมานั้น
พยานทั้งสองในวิวรณ์บทที่สิบเอ็ดเป็นพยานอยู่เป็นเวลาสามปีครึ่ง หลังจากนั้นพวกเขาจึงถูกฆ่า
และแล้วก็ฟื้นขึ้นจากความตายอีกสามวันครึ่งต่อมา
พยานทั้งสองนั้นได้ถูกทำให้เป็นแบบอย่างล่วงหน้าโดยพระคริสต์ ผู้ทรงเป็นผลแรก
เพราะพวกเขาเป็นตัวแทนของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน ผู้ซึ่งเป็นผลแรกด้วยเช่นกัน

แล้วข้าพเจ้าได้มองดู และนี่แน่ะ พระเมษโปดกทรงยืนอยู่บนภูเขาศีโยน
และมีคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนอยู่กับพระองค์
คนเหล่านั้นมีพระนามของพระบิดาของพระองค์เขียนไว้ที่หน้าผากของตน
และข้าพเจ้าได้ยินเสียงจากสวรรค์ ดุจเสียงน้ำมากหลาย และดุจเสียงฟ้าร้องอันยิ่งใหญ่
และข้าพเจ้าได้ยินเสียงเหมือนเสียงนักตีพิณ กำลังตีพิณของตนอยู่
และพวกเขาร้องเพลงเหมือนเพลงบทใหม่ต่อหน้าพระที่นั่ง และต่อหน้าสัตว์ทั้งสี่ และพวกผู้ใหญ่
ไม่มีผู้ใดเรียนรู้เพลงนั้นได้ นอกจากคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั้น
ผู้ซึ่งได้รับการไถ่ออกมาจากแผ่นดินโลก คนเหล่านี้คือผู้ที่มีได้เป็นมลทินกับหญิงทั้งหลาย
เพราะพวกเขาเป็นพรหมจารี คนเหล่านี้คือผู้ที่ติดตามพระเมษโปดกไปทุกแห่งที่พระองค์เสด็จไป
คนเหล่านี้ได้รับการไถ่ออกมาจากท่ามกลางมนุษย์ เป็นผลแรกถวายแด่พระเจ้าและแด่พระเมษโปดก
และในปากของพวกเขาไม่พบคำล่อลวงเลย เพราะพวกเขาปราศจากตำหนิต่อหน้าพระที่นั่งของพระเจ้า
วิวรณ์ 14:1-5

เครื่องบูชาข้าวบาร์เลย์ในเทศกาลผลแรกนั้นเป็นสัญลักษณ์แทนพืชผลที่จะตามมา และสเทเฟนในปี ค.ศ. 34
ก็ได้ติดตามการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ในปี ค.ศ. 31 แม้ว่าโดยหลัก "บรรทัดต่อบรรทัด" ทั้งสองได้ตายลง
ณ หมดหมายเดียวกัน ในความสัมพันธ์กับเครื่องบูชาผลแรกนั้น พระคริสต์ทรงเป็นลูกแกะที่ถูกฆ่า
และสเทเฟนเป็นข้าวบาร์เลย์ ตามที่เปาโลกล่าวไว้ "พระคริสต์" ทรงเป็น "ผลแรกของบรรดาผู้ที่ล่วงหลับไปแล้ว"
และต่อจากนั้นคือ "คนทั้งปวงที่เป็นของพระคริสต์เมื่อพระองค์เสด็จมา" คนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันเป็นผลแรก
และพวกเขาคือผู้ "ที่ติดตามพระเมษโปดกไปทุกแห่งที่พระองค์เสด็จไป"

ใน "ชีวโม่ง" แห่ง "แผ่นดินไหวครั้งใหญ่" ตามวิวรณ์ บทที่สิบเอ็ด พยานทั้งสองซึ่งได้พยากรณ์อยู่สามปีครึ่ง
เพียงเพื่อจะถูกสังหารและนอนอยู่ตามถนนทั้งหลายเป็นเวลาสามวันครึ่ง ก็ฟื้นขึ้นจากความตาย
พวกเขาคือผู้ที่สเทเฟนเป็นผู้แทน ซึ่งในเชิงพยากรณ์ได้เป็นขึ้นกับพระเยซู แต่ก็ภายหลังพระเยซูด้วย ฉะนั้น

พวกเขาจึงเป็นขึ้นจากความตาย "สามวันครึ่ง" หลังจากที่พวกเขาถูกสังหารโดยสัตว์ร้ายซึ่งขึ้นมาจากบาดาล ใน "ชั่วโมง" เดียวกันกับที่พวกเขาเป็นขึ้นจากความตาย พวกเขาก็ขึ้นไปสู่สวรรค์เป็นองศ์สัญญาณ กระบวนการแห่งการเป็นขึ้นจากความตายและการขึ้นสู่สวรรค์ของพวกเขาได้รับการวาง โคร่งไว้อย่างรอบคอบในพระวณะ พยากรณ์ของพระเจ้า

และกระบวนการนั้นรวมถึงข้อเท็จจริงที่ว่าพวกเขาได้ถูกทำให้เป็นแบบโดยการตายจริงของสเทเฟน ดังนั้นจึงเป็นตัวแทนของความตายฝ่ายวิญญาณที่ได้บังเกิดขึ้นแก่พยานทั้งสอง ขณะที่พวกเขาถูกเปลี่ยนจากขบวนการเลาตีเซียแห่งทูตสวรรค์องค์ที่สาม ไปสู่ขบวนการฟีลาเดลเฟียแห่งทูตสวรรค์องค์ที่สาม

เราจะดำเนินการศึกษานี้ต่อไปในบทความถัดไป

"สิ่งหนึ่งที่แน่นอนคือ เซเวนต์เดย์แอ๊ดเวนตีสเหล่านั้นที่ยืนอยู่ใต้ธงของชาตาน จะละทิ้งความเชื่อของตนใน คำเตือนและคำตักเตือนที่บรรจุอยู่ในคำพยานทั้งหลายแห่งพระวิญญาณของพระเจ้าเป็นประการแรก"

"กำลังมีการประกาศคำเรียกให้เข้าสู่การอุทิศตนที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นและการรับใช้ที่บริสุทธิ์ยิ่งขึ้น และจะยังคงมีการประกาศต่อไป บางคนที่บัดนี้กำลังเอ่ยถ้อยคำตามคำชี้แนะของชาตาน จะกลับมาสัมผัสกับชัยญะ

มีผู้ที่ดำรงตำแหน่งสำคัญแห่งความไว้วางใจซึ่งไม่เข้าใจความจริงสำหรับกาลเวลานี้ ชาวสารนั้นจะต้องถูกนำไปถึงพวกเขา หากพวกเขาได้รับชาวสารนั้น พระคริสต์จะทรงยอมรับพวกเขา และจะทรงกระทำให้พวกเขาเป็นผู้ร่วมงานกับพระองค์ แต่หากพวกเขาปฏิเสธที่จะฟังชาวสาร พวกเขาจะยืนอยู่ใต้ธงดำของเจ้าชายแห่งความมืด"

"ข้าพเจ้าได้รับคำสั่งให้กล่าวว่า

ความจริงอันประเสริฐสำหรับเวลานี้กำลังเปิดเผยแก่จิตใจของมนุษย์อย่างชัดเจนยิ่งขึ้นทุกที ในความหมายพิเศษ ชายและหญิงทั้งหลายจะต้องกินเนื้อของพระคริสต์และดื่มพระโลหิตของพระองค์ ความเข้าใจจะได้รับการพัฒนา เพราะความจริงนั้นสามารถขยายออกไปได้อย่างต่อเนื่อง ผู้ทรงเป็นต้นกำเนิดแห่งความจริงฝ่ายพระเจ้าจะเสด็จเข้ามาสู่ความสัมพันธ์อันสนิทยิ่งขึ้นและยิ่งขึ้นอีกกับบรรดาผู้ที่ดำเนินต่อไปเพื่อรู้จักพระองค์ เมื่อประชากรของพระเจ้ารับพระวณะของพระองค์เป็นอาหารแห่งสวรรค์ พวกเขาจะรู้ว่าการเสด็จออกไปของพระองค์ได้ถูกจัดเตรียมไว้แล้วดุจรุ่งอรุณ พวกเขาจะได้รับกำลังฝ่ายจิตวิญญาณ ดังที่ร่างกายได้รับกำลังกายเมื่อรับประทานอาหาร"

"เรายังเข้าใจแผนการขององค์พระผู้เป็นเจ้าเพียงไม่ถึงครึ่ง ในการทรงนำชนชาติอิสราเอลออกจากความเป็นทาสในอียิปต์ และทรงนำพวกเขาผ่านถิ่นทุรกันดารเข้าสู่คานาอัน।

"เมื่อเรารวบรวมรัศมีแห่งสวรรค์ที่สองประกายออกมาจากพระกิตติคุณ เราจะได้รับความเข้าใจที่ชัดเจนยิ่งขึ้นเกี่ยวกับระบบระเบียบของชาวยิว และชาวซิงลึกซึ้งยิ่งขึ้นในความจริงอันสำคัญของระบบนั้น การค้นคว้าความจริงของเรายังไม่สมบูรณ์ เรายังได้รวบรวมมาเพียงรัศมีแห่งความสว่างไม่กี่สายเท่านั้น บรรดาผู้ที่มิได้เป็นนักรักศึกษาพระวณะทุกวันจะไม่สามารถคลี่คลายปัญหาต่าง ๆ ของระบบระเบียบของชาวยิวได้ พวกเขาจะไม่เข้าใจความจริงทั้งหลายที่สอนผ่านพิธีปรนนิบัติในพระวิหาร พระราชกิจของพระเจ้าถูกขัดขวางโดยความเข้าใจตามแบบโลกเกี่ยวกับแผนอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ ชีวิตในกายภาคหน้าจะเผยให้เห็นความหมายของบทบัญญัติทั้งหลายที่พระคริสต์ ผู้ทรงถูกปกคลุมอยู่ในเสามะฆ ได้ประทานแก่ประชากรของพระองค์" Spalding and Magan, 305, 306.